

I det forslag, som blev sendt i ekstern høring, var medtaget forslag til de bemyndigelser, der vil være nødvendige til at gennemføre den del af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen), som vedrører listevirksomheder. Begrundelsen var, at der er et vist overlap imellem IPPC-direktivet og Århuskonventionen, idet begge regelsæt har bestemmelser om offentlighedens inddragelse i miljøgodkendelser. Regeringen fandt det derfor hensigtsmæssigt at behandle de overlappende områder vedrørende listevirksomheder over én sammenhængende omgang. Processen vedrørende implementeringen er dog ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkelig langt til, at de pågældende regler om offentlighedens inddragelse kan angives helt præcist, idet regeringen bl.a. ønsker at afholde en konference om Århuskonventionen, før man lægger sig endeligt fast på implementeringen. I det lovforslag, som blev sendt til høring, var der derfor alene angivet de rammer, som bemyndigelserne ville blive anvendt indenfor.

Dette forslag mødte en del modstand i høringsrunden, herunder især fra industrien, der fandt det uhenigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at inddrage Århuskonventionen, fordi det endnu ikke er helt afklaret, hvordan disse bemyndigelser skal udmøntes. Forslaget er derfor fjernet. Konsekvensen heraf vil imidlertid blive, at såvel miljøbeskyttelseslovens bestemmelser vedrørende offentlighedens inddragelse, som de administrative regler herom, må forventes at skulle ændres igen med udgangen af 1999, hvor regeringen efter de aktuelle planer forventer at kunne ratificere Århuskonventionen.

4. IPPC-direktivet

Direktivets bestemmelser

IPPC-direktivet er et rammedirektiv, der indeholder de generelle principper for en integreret indsats over for forureningen fra de større industrielle aktiviteter og større husdyrbrug, der er nævnt i direktivets bilag 1 (IPPC-virksomheder), mens det overlades til medlemslandene at gennemføre de detaljerede bestemmelser om godkendelsesordningen.

Direktivet indebærer bl.a.,

- at nyanlæg af IPPC-virksomheder skal godkendes,
- at væsentlige ændringer eller udvidelser af bestående IPPC-virksomheder skal godkendes,
- at bedste tilgængelig teknik (BAT) skal anvendes overalt på IPPC-virksomheder,

- at bestående IPPC-virksomheder skal overholde direktivets krav, herunder BAT, senest den 30. oktober 2007,
- at de grænseværdier, som er fastsat i andre EF-direktiver, og som vedrører anlægstyper, der er omfattet af direktivet, skal gælde som minimumskrav, indtil Rådet har vedtaget nye grænseværdier i medfør af IPPC-direktivet,
- at IPPC-virksomheder skal anmelde alle ændringer til tilsynsmyndigheden, der kan have konsekvenser for miljøet,
- at godkendelser af IPPC-virksomheder skal revurderes med passende mellemrum,
- at godkendelser - udover at skulle revurderes med passende mellemrum - skal tages op til revurdering i særlige tilfælde,
- at offentligheden forud for afgørelsen om godkendelse af nye anlæg eller af væsentlige ændringer af bestående anlæg i et passende tidsrum skal have adgang til og mulighed for at kommentere ansøgningen,
- at offentligheden skal have adgang til selve godkendelsen og senere ajourføringer heraf samt til indberettede måledata i forbindelse hermed,
- at berørte borgere i andre lande skal have adgang til ansøgninger om godkendelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer af eksisterende anlæg, der kan medføre grænseoverskridende forurening, samt
- at myndighederne skal koordinere deres afgørelser, når flere myndigheder skal træffe afgørelse om samme virksomhed.

Formål og strategi

Hovedformålet med direktivet er at sikre en tværgående integreret vurdering og regulering af udledninger til luft, vand og jord fra IPPC-virksomhederne.

Direktivet fremhæver integreret forureningsbekæmpelse som et vigtigt led i processen frem mod en mere bæredygtig balance mellem menneskets aktiviteter og den samfundsmæssige udvikling på den ene side og naturens ressourcer og regenerationsevne på den anden side.

Den integrerede forureningsbekæmpelse afløser den hidtidige strategi i EU, hvor emissioner til luft og vand bekæmpes hver for sig. Den hidtidige strategi i EU indebærer nemlig risiko for, at forureningen overføres fra et medie til et andet.

Strategien i den integrerede forureningsbekæmpelse er, at forureningen fra et anlæg skal vurderes samlet, og at der i denne sammenhæng også skal tages hensyn til problemerne knyttet til det affald, der produceres på anlægget, behovet for at begrænse udnyt-